

Trup, cu gustarea, adăpare cu oțet și cu fiere.

Cu simțul mirosului, a suferit puturoasa duhoare a temniței.

Cu simțul auzului, a suferit furtuna batjocurilor, hulelor, ocărilor și huiduielilor grosolane.

Cu simțul văzului, a pățimit la vederea dezgolirii Trupului Său, Prea Curata Sa Maică acoperindu-i coapsele cu mahrama Sa, și a pățimit și văzând cum cei ce stăteau și plângeau sub Crucea Lui vărsau lacrimi pentru El.

Însă trei mari dureri a simțit Domnul la Sfintele Sale Patimi: mai întâi, când Domnul nu multe suflețe a văzut pocăindu-se cu mulțumire pentru pătimirea Sa, pentru care în zadar Sângele Lui a fost vărsat.

Al doilea, când Domnul a văzut sufletul Maicii Sale sub Cruce pătruns de durere.

Al treilea, când Trupul Lui pe Cruce L-au pironit, atât de tare întinzându-l de mâini și de picioare, încât s-au desfăcut toate alcătuirile Lui, în ceasul acela împlinindu-se proorocirea psalmistului: "Numărau toate oasele Mele".

Toate pătimirile Domnului au fost 100146.

(Sfântul Dimitrie al Rostovului)

La nord-vest de paraclisul Sfântului Longhin se află Paraclisul butucilor, care aparține grecilor ortodocși.

Poartă numele de „butuci” o lespede cu două găuri care servește drept unealtă de tortură. Construcția paraclisului provine de la o veche tradiție potrivit căreia cei care L-au chinuit pe Hristos, mai înainte de răstignire I-au imobilizat picioarele, așezându-le în găurile lepezii. (Foto)

Despre Răstignirea Domnului Iisus Hristos

Sf. Tihon din Zadonsk,
icoană

Vândutu-Te-ai, ca să mă slobozesc eu, cel ce eram robit.

Legatu-Te-ai, ca ale mele legături să cadă.

Datu-Te-ai la nedreaptă judecată, Cea ce judeci tot pământul, ca de judecata cea veșnică să mă slobozesc.

Dezgolitu-Te-ai, pentru ca eu, în haina mântuirii și a bucuriei, să mă îmbrac.

Încununatu-Te-ai cu spini, ca să primesc cununa vieții.

Numitu-Te-au în batjocură împărat, Cea ce ești Împăratul tuturor,

Ca să-mi deschizi mie Împărăția cerurilor.

Bătutu-Te-au cu trestie peste cap, pentru ca numele meu în cartea vieții să se scrie.

Afară de porțile cetății ai pățimit, Ca la Ierusalimul cel veșnic să mă duci, pe cel izgonit din Rai.

Între tâlhari ai fost pus, Unule Drepte, ca eu, cel nedrept, să mă îndreptătesc.

Bestematu-Te-au, Unule Binecuvântate, ca să mă binecuvântezi pe mine, cel blestemat.

Vărsatu-ți-ai Sângele, ca ale mele păcate să se curățească.

Adăpatu-Te-au cu oțet, ca să mănânc și să beau la ospățul Împărăției Tale.

Murit-ai, Viața tuturor, ca pe mine, mortul, să mă înviezi.

Pusu-Te-au în mormânt, ca pe mine din mormânt să mă ridici.

Și iarăși la Viață Te-ai adus, ca eu în învierea mea să cred.

(Sf. Tihon din Zadonsk)